

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่
Factors Relating to the Decision Making in Furthering Their Studies of
Mathayom Suksa 3 Students, Sameong Education Quality Development
Schools Cluster 3, Sameong District, Chiang Mai Province

อรณัชชา เปอะโพ*

รองศาสตราจารย์วรรณดี ม้าลำพอง**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านชีวิตสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ และ (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 114 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านชีวิตสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการมีงานที่ดี ๆ ทำ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ชอบศึกษาหาความรู้ทางวิชาการ ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนที่ต้องการเรียนต่อ ถ้าเรียนจบแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนที่ต้องการเรียนต่อมีบริการรถรับ-ส่ง และด้านเศรษฐกิจและสังคม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ปกครองของนักเรียนมีความภาคภูมิใจที่นักเรียนเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองมีทุนเพียงพอจะสนับสนุนให้เรียนต่อได้ สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่พบว่า ทั้ง 3 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านชีวิตสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไป

* นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
E-mail: ning081101@gmail.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
(อาจารย์ที่ปรึกษา)

ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยแสดงสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.333 + 0.358(X_3) + 0.307(X_1) + 0.257(X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.323(X_3) + 0.321(X_1) + 0.287(X_2)$$

คำสำคัญ

การตัดสินใจเรียนต่อ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่

Abstract

This research aimed (1) to investigate the demographic, environmental, economic and social factors of Mathayom Suksa 3 students in Sameong Education Quality Development School Cluster 3, Sameong District, Chiang Mai Province. (2) to investigate the factors relating the decision to further study of Mathayom Suksa 3 students in Sameong Education Quality Development School Cluster 3, Sameong District, Chiang Mai Province. (3) to study the factors being able to predict the decision to further study of Mathayom Suksa 3 students in Sameong Education Quality Development School Cluster 3, Sameong District, Chiang Mai Province. The samples used in this research were 114 of Mathayom Suksa 3 students in Sameong Education Quality Development School Cluster 3, Sameong District, Chiang Mai Province in the academic year 2013. The number was 114. The tools used in this study was questionnaire. The data were analyzed through frequency, percentage, standard deviation, correlation coefficient analysis and multiple regression analysis. The findings were as follows: the factors decision to further study of Mathayom Suksa 3 students comprised the demographic factors with the highest mean showing the needs to have a good job and with the lowest mean indicating the liking to academic study. The environmental factors showing the item with the highest mean was that the schools they wanted to further study could help them get a job easily when they had graduated. The item with the lowest mean was that the schools they wanted to further study should provide transportation service. The economic and social factors indicating the item with the highest mean was that the parents were very proud of their students furthering study in higher levels. The item with the lowest mean was the parents had enough money to support them to further study. The factors relating and being able to predict the decision to further study of Mathayom Suksa 3 students in Sameong Education Quality Development School Cluster 3, Sameong District, Chiang Mai Province revealed that the relationship among 3 factors were positive and statistically significant at the level of .01 according to the hypothesis as set by showing the predictable equations in form of raw and standard scores as below:

Predictable equation in form of raw score

$$\hat{Y} = 0.333 + 0.358(X_3) + 0.307(X_1) + 0.257(X_2)$$

Predictable equation in form of standard score

$$\hat{Z} = 0.323(X_3) + 0.321(X_1) + 0.287(X_2)$$

Keywords

Decision to Further Study, MathayomSuksa Student, Sameong Education Quality Development School Cluster 3, Sameong District, Chiang Mai Province

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในปัจจุบันเห็นได้จากเป้าหมายของทุกประเทศทั่วโลก ต่างพัฒนาและให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอันดับแรกรวมทั้งประเทศไทยด้วย ในช่วงหลังที่ผ่านมา ประเทศต่าง ๆ พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาของประเทศนั้น ๆ จึงได้มีการเร่งรัดส่งเสริมการพัฒนาชนบท การขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา โดยจัดควบคู่ไปกับการขยายการศึกษาภาคบังคับและการเตรียมพื้นฐานอาชีพให้กับนักเรียนทุกระดับ เพื่อให้สามารถใช้ประกอบอาชีพในอนาคตได้ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546, 8) บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งหมายความว่าเยาวชนทุกคนต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน และยังบังคับให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับหรือระดับสูงขึ้นตามความพร้อมของครอบครัว การจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน

สถานศึกษาต้องทบทวนการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ในช่วงชั้นที่กำหนด เป็นการเริ่มให้ผู้เรียนเข้าใจการศึกษา สู่โลกของการทำงานตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม การจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้เรียนจะมีอายุระหว่าง 12-15 ปี เป็นวัยที่เรียกว่าวัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นวัยที่กำลังแสวงหาอุดมการณ์ของตนเองรวมทั้งด้านค่านิยมและจริยธรรม (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2541, 42) ดังนั้น พ่อ แม่ ครู สื่อมวลชน หรือ สิ่งแวดล้อมจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของวัยรุ่นในเรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างมาก เช่นเดียวกับนโยบายของการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2550 - 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, 7-9) ในแผนกลยุทธ์ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชากรวัยเรียนอย่างกว้างขวางและทั่วถึงเพื่อรองรับให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ที่ได้กำหนดจุดเน้นไว้ให้ทุกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีระบบข้อมูลที่ใช้วางแผนการศึกษา และจัดทำแผนการจัดบริการให้ครอบคลุมทั่วถึง โดยเพิ่มอัตราการเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับ และอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยจัดกิจกรรมคือ ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กด้อยโอกาส

เพื่อดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้สามารถเรียนจบการศึกษาภาคบังคับ และเรียนต่อ 12 ปี และร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดการศึกษาทางเลือกให้แก่นักเรียน เพื่อส่งเสริมการศึกษาต่อในช่วงชั้นที่ 4 สอดคล้องกับสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, 8-9) ได้วางเป้าหมายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (พ.ศ. 2552-2555) ไว้ โดยกำหนดให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนทั้งสายสามัญและสายอาชีพในสถานศึกษาของรัฐหรือของเอกชน ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพของประชากรไทย เพื่อสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ตามความถนัดหรือตามโอกาส ดังทฤษฎีการกระทำทางสังคม (Social Action Theory) ของพาร์สัน (Parsons, อ้างถึงใน สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2540, 37) ที่กล่าวไว้ว่า การแสดงพฤติกรรมใด ๆ ของบุคคลย่อมมีเป้าหมายหรือความตั้งใจกำหนดขึ้นภายในจิตใจบุคคล โดยแสวงหาวิธีที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้หลายวิธี หรือโดยการใคร่ครวญหาวิธีที่ดีที่สุด ในการเลือกวิธีการให้บรรลุเป้าหมาย วิธีใดนั้น ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในของบุคคล ส่วนปัจจัยภายนอกเป็นขอบเขตจำกัดในการเลือกวิธีการไปสู่เป้าหมาย คือข้อจำกัดภายใต้ปทัสถานทางสังคม ค่านิยม และความคิดอื่น ๆ กับข้อจำกัดตามเงื่อนไขสถานการณ์ เช่น สภาพทางเศรษฐกิจ สังคมของนักเรียนและครอบครัว อาชีพบิดามารดา ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง เป็นต้น ส่วนปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล คือ เป้าหมายหรือความตั้งใจของบุคคล ซึ่งมีตัวแปรได้แก่ เยาวชนที่เรียนต่อหรือไม่เรียนต่อ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และค่านิยมทางการศึกษา เช่นเดียวกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ (Holland อ้างถึงใน ไช้มุก เสาวจันทร์, 2543, 45 - 46) ที่กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อม ด้วยเหตุนี้ เมื่อเราทราบบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมบุคคลก็จะทำให้เราทราบถึง ผลที่จะติดตามมาด้วย ซึ่งได้แก่ การเลือกอาชีพ การเปลี่ยนงาน ความสำเร็จในอาชีพ ความสามารถเฉพาะ พฤติกรรมทางการศึกษา และสังคม บุคลิกภาพของบุคคลทั่วไป สามารถแบ่งออกได้เป็น 6 ลักษณะตามความสนใจอาชีพประเภทต่าง ๆ เช่น งานช่างฝีมือและกลึงงาน งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค งานบริการ การศึกษาและสังคม งานสำนักงานและเสมียน งานจัดการและค้าขาย งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม บุคลิกภาพแต่ละลักษณะเป็นผลจากการปะทะสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ กับแรงผลักดันส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วยศักดิ์ตระกูล บิดามารดา ระดับชั้นทางสังคมและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ประสบการณ์เหล่านี้จะก่อให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนี้จะกลายเป็นความสนใจ และจากความสนใจ จะนำไปสู่ความสามารถเฉพาะ ท้ายที่สุดความสนใจและความสามารถเฉพาะจะกำหนดให้บุคคลคิด รับรู้ และแสดงเอกลักษณ์ของตน

โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 2 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่จัดการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล นักเรียนส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าต่าง ๆ ฐานะทางครอบครัวส่วนใหญ่ค่อนข้างยากจน ในแต่ละปีการศึกษาหลังจากที่นักเรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนผู้ที่ไม่เรียนต่อ ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3 มีสูงกว่ากลุ่มเครือข่ายอื่น แต่นโยบายรัฐบาลต้องการที่จะส่งเสริมพัฒนาคุณภาพของประชากรไทย จึงต้องการยกระดับการเรียนต่อของเด็กไทยขึ้น เป็นจำนวนร้อยละ 100 แต่ยังพบว่าโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ มีนักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อถึงร้อยละ 13.42 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2, 2553)

ซึ่งจากการศึกษาเอกสาร ตำราต่าง ๆ และจากการสัมภาษณ์ นิติพันธ์ นิลพงศ์ (2556) ผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการตัดสินใจไม่เรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง หลายปัจจัยได้แก่ (1) ปัจจัยด้านชีวิตสังคม หมายถึง สถานภาพทางสังคมที่เกิดขึ้นเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละคน ได้แก่ ความสนใจ ความคาดหวังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพของสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการตัดสินใจเรียนต่อ ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารทางการศึกษา การแนะแนวของครู ความสะดวกในการเดินทางมาโรงเรียน และ (3) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานที่กำหนดคุณภาพการศึกษา ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ลักษณะครอบครัวและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อเพิ่มขึ้น ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านชีวิตสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านชีวิตสังคมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อ
2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อ
3. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อ

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จำนวน 160 คน ในปีการศึกษา 2556

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จำนวน 114 คน ในปีการศึกษา 2556 ซึ่งใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยคัดนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านชีวิตสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับและตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นแบบปลายเปิด

การทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คนโดยทั้งหมดได้ยืนยันว่าเครื่องมือฉบับดังกล่าวมีความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยได้ค่า IOC 0.67 - 1.00 จากนั้นจึงได้นำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 2 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยโรงเรียนปาลาน จำนวนนักเรียน 15 คน และโรงเรียนแม่ลานคำ จำนวน 15 คน รวมทั้งสองโรงเรียนเป็น จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 และผู้ทดลองตอบแบบสอบถามทุกคน มีความเข้าใจทางด้านภาษาที่ตรงกันกับเจตนาของผู้วิจัย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้บริหาร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2557 - 5 มีนาคม 2557 จำนวน 114 ชุด ได้คืนกลับมาทั้งหมด 114 ชุด จากนั้นได้ทำการตรวจสอบพบว่าข้อมูลมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติในขั้นต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติเชิงพรรณนาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แบ่งออกเป็นตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย

6.2 สถิติเชิงวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

6.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation)

6.2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่วิเคราะห์โดยใช้การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) โดยเลือกตัวแปรต้นหาสมการแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนเท่ากันคือ เพศชาย 57 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเพศหญิงจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ซึ่งส่วนใหญ่ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนอยู่ระหว่าง 2.01 - 2.50 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 30.70 ส่วนอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 81.58 สำหรับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองส่วนใหญ่ ต่ำกว่า 4,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26 ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 50.88 ระดับการศึกษาของมารดาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 43.86 และสถานภาพสมรสของบิดา - มารดา ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 82.46

2. ปัจจัยในการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 1

ปัจจัยในการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยในการตัดสินใจเรียนต่อ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ปัจจัยด้านชีวิตสังคม			
ต้องการมีงานที่ดี ๆ ทำ	4.42	0.76	มาก
ต้องการมีความรู้มากขึ้น	4.37	0.76	มาก
ต้องการมีวุฒิทางการศึกษาในระดับสูง เพื่อสามารถสอบ เข้ารับราชการซึ่งเป็นอาชีพที่มั่นคงและมีเกียรติ	4.14	0.89	มาก
ต้องการได้รับการยอมรับนับถือจากสังคม	3.78	0.91	มาก
ขอศึกษาหาความรู้ทางวิชาการ	3.42	0.85	ปานกลาง
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม			
โรงเรียนที่ต้องการเรียนต่อถ้าเรียนจบแล้วสามารถหางานทำง่ายได้	4.09	0.88	มาก
โรงเรียนที่ต้องการเรียนต่อมีหลักสูตรตรงกับความต้องการ	4.01	0.89	มาก

ตารางที่ 1

ปัจจัยในการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3

อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

ปัจจัยในการตัดสินใจเรียนต่อ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ได้รับการแนะแนวจากครูในโรงเรียน	3.92	0.79	มาก
มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการเรียนต่อให้ นักเรียนรับทราบ	3.50	0.83	มาก
โรงเรียนที่ต้องการเรียนต่อมีบริการรถรับ-ส่ง	3.28	1.20	ปานกลาง
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม			
ผู้ปกครองของนักเรียนมีความภาคภูมิใจที่นักเรียนเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.57	4.86	มาก
ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนต่อ	4.22	0.89	มาก
ผู้ปกครองมีความตระหนักว่าการเรียนในระดับสูง เป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบัน	4.09	0.85	มาก
สถานประกอบการต้องการผู้ที่เรียนจบการศึกษาในระดับสูง	3.81	0.92	มาก
ผู้ปกครองมีทุนเพียงพอจะสนับสนุนให้เรียนต่อได้	3.35	0.89	ปานกลาง

n = 114

จากตารางที่ 1 ปัจจัยด้านชีวิตสังคมพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการมีงานที่ดี ๆ ทำ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ขอบศึกษาหาความรู้ทางวิชาการ สำหรับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนที่ต้องการเรียนต่อ ถ้าเรียนจบแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนที่ต้องการเรียนต่อมีบริการรถรับ-ส่ง และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ปกครองของนักเรียนมีความภาคภูมิใจที่นักเรียนเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองมีทุนเพียงพอจะสนับสนุนให้เรียนต่อได้

ตารางที่ 2

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาสะเมิง 3

อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปร	ความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์	ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
			คะแนนดิบ B	คะแนนมาตรฐาน β
1. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม	.734**	0.539	0.358	0.323
2. ปัจจัยด้านชีวิตสังคม	.732**	0.638	0.307	0.321
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม	.716**	0.677	0.257	0.287
		ค่าคงที่	0.333	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละเมิง 3 อำเภอละเมิง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านชีวิตสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม แต่ละด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .732, .716 และ .734 ตามลำดับ และผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อ พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 53.9 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านชีวิตสังคมจะสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 63.80 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม จะสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ถึงร้อยละ 67.70 แสดงว่าตัวแปรทุกตัวสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.333 + 0.358(X_3) + 0.307(X_1) + 0.257(X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.323(X_3) + 0.321(X_1) + 0.287(X_2)$$

อภิปรายผล

ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ จึงนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 53.90 โดยมีน้ำหนักในการทำนายมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มองเห็นความสำคัญของการศึกษาต่อ ซึ่งไม่ว่าผู้ปกครองจะมีฐานะอยู่ในระดับใด ต่างมีความเชื่อว่าถ้าเรียนจบการศึกษาในระดับสูงจะทำให้หางานทำง่าย มีความมั่นคง ส่งผลให้สภาพสังคมดีขึ้น (โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว, 2556 ก,ข) ดังเช่นรายงานบันทึกการประชุมผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว ซึ่งได้สรุปผลการประชุมว่า ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนบ้านบ่อแก้วไม่ว่าจะมีฐานะอะไรต่างมีความตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาและมีความคาดหวังอยากให้บุตรหลานได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับผู้ปกครองนักเรียนมีฐานะดีขึ้น มีความมั่นคงในอาชีพมากขึ้นจึงนิยมส่งลูกเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2557) ซึ่งได้สำรวจมุมมองของผู้ปกครองต่อระบบการศึกษาไทยปี 2557 พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ปานกลางถึงต่ำ ส่วนใหญ่มองว่าบุตรหลานของตนมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับมาก กำลังทรัพย์ของผู้ปกครองในการสนับสนุนการศึกษาไม่ได้เป็นข้อจำกัด โดยบุตรหลานของผู้ปกครองกลุ่มที่มีรายได้ปานกลางถึงต่ำมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาได้เช่นเดียวกับบุตรหลานของผู้ปกครองกลุ่มที่มีรายได้สูง และ ประดิษฐ์ ศีลาบุตร (2550) ได้ศึกษาค่านิยมทางการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า พ่อแม่ผู้ปกครอง ในจังหวัดศรีสะเกษ มีความเชื่อว่า ผลดีของการศึกษา คือ (1) การศึกษาช่วยให้

อยู่ในสังคมปัจจุบันได้ (2) การศึกษาทำให้มีทางเลือกของชีวิตมากขึ้น (3) การศึกษาช่วยปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม และ (4) การศึกษาทำให้มีอาชีพที่มีรายได้

ประเด็นที่ 2 ปัจจัยด้านชีวิตสังคม ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร่วมกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ร้อยละ 63.80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ส่วนใหญ่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละแวก 3 มีความสนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้มีงานทำที่ดี โดยมีความคาดหวังว่าการเรียนต่อในระดับสูงจะทำให้มีงานที่ดีๆ เป็นที่ยอมรับของสังคม (โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว, 2556 ค,จ) ดังที่วันวิสาข์ แก้วสมบุญ (2556) ได้กล่าวไว้ว่าเหตุจูงใจในการเรียนต่อคือ ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นเพื่อนำไปพัฒนางานในหน้าที่ให้เจริญก้าวหน้า ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา เพื่อนำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิตบางคนอาจมีความมุ่งหวังเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และความมีชื่อเสียงเกียรติยศ ส่วน ศิรินารถ หมูเทพ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองลำปาง ผลการศึกษพบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ ความต้องการและค่านิยม สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง

ประเด็นที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละแวก 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร่วมกับปัจจัยด้านชีวิตสังคมและปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้ร้อยละ 67.70 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า การรับรู้ข่าวสารต่างๆ ช่วยให้นักเรียนมีทางเลือกหลากหลายในการตัดสินใจเรียนต่อ (โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว, 2556 จ,ฉ) ซึ่งสอดคล้องกับ Rogers (อ้างถึงในสุริษา เชื้อวงศ์, 2552, 33) กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้น เกิดจากการสื่อสารหลายช่องทางคือ (1) สื่อมวลชน (Mass Media) ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ (2) แหล่งที่ไม่เป็นทางการ (Informal sources) เช่น เพื่อนบ้าน ญาติมิตร (3) แหล่งที่มีการติดต่อค้าขาย (Commercial Sources) เช่น ตลาด ผู้แทนการค้า และ (4) เจ้าหน้าที่รัฐ (Government Agency Sources) รวมทั้งพัฒนา รัฐ ชุมเชื้อ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษาทางดนตรี ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในระดับมาก คือ อิทธิพลการรับรู้ข่าวสารจากครู และสุริษา เชื้อวงศ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการศึกษพบว่า ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารทางการศึกษาของผู้ปกครองและการแนะนำของครูมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรความสะดวกในการเดินทางมาโรงเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านชีวสังคมและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละแวก 3 อำเภอละแวก จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ก็ยังพบว่าปัจจัยย่อยเรื่องการขอศึกษาหาความรู้ทางวิชาการ และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการเรียนต่อให้นักเรียนรับทราบยังมีค่าเฉลี่ยต่ำ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการวางแผน ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน เรียนต่อเพิ่มขึ้นต่อไป ดังนี้

1. ทางโรงเรียนควรมีการทดสอบนักเรียนเพื่อวัดความถนัดทางด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีความถนัดทางด้านวิชาการน้อย และควรจัดทำโครงการพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความรู้ด้านวิชาการให้มากยิ่งขึ้น

2. ทางโรงเรียนควรมีการประชาสัมพันธ์โดยใช้ช่องทางที่มีความหลากหลายเนื่องจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่เป็นชาวเขาและอยู่ในพื้นที่ห่างไกล การเข้าถึงเทคโนโลยีการสื่อสารยังมีน้อย

สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปมี ดังนี้

1. ควรศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาชาวปกาเกอะญอเพื่อหาความถนัดของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละแวก 3 อำเภอละแวก จังหวัดเชียงใหม่

2. ควรศึกษาเรื่องการบริหารงานประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละแวก 3 อำเภอละแวก จังหวัดเชียงใหม่

3. ควรศึกษาเรื่องความร่วมมือของผู้ปกครองในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาละแวก 3 อำเภอละแวก จังหวัดเชียงใหม่

4. ควรวิจัยเรื่องนี้ซ้ำโดยเปลี่ยนประชากรเป็น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองหรือชุมชน

เอกสารอ้างอิง

ไข่มุก เสาวจันทร์ (2543). **ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3**

ในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นิติพันธ์ นิลพงศ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อแก้ว. (2556). การสัมภาษณ์.

ประดิษฐ์ ศิลาบุตร. (2550). **ค่านิยมทางการศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ: อดีต ปัจจุบัน และอนาคต.**

ศรีสะเกษ: ศูนย์ศรีสะเกษศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

พัฒนรัฐ ชุ่มเชื้อ (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษาทางดนตรี: กรณีศึกษานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.**

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว. (2556ก). **แบบบันทึกการเยี่ยมบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว.**

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต 2.

- _____. (2556 ข). **แบบบันทึกการประชุมผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว.** สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต 2. [เอกสารอัดสำเนา].
- _____. (2556 ค). **แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว.** สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต 2. [เอกสารอัดสำเนา].
- _____. (2556 จ). **แบบสำรวจการเรียนรู้ต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว.** สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต 2. [เอกสารอัดสำเนา].
- _____. (2556 ฉ). **แบบบันทึกการแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว.** สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต 2. [เอกสารอัดสำเนา].
- วันวิสาข แก้วสมบุญ. (2556). **เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา.** สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2557, จาก <http://www2.tsu.ac.th>.
- ศิรินารท หมูเทพ (2547). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองลำปาง.** การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2557). **มุมมองของผู้ปกครองต่อระบบการศึกษาไทยปี 2557 ช่วงระหว่างวันที่ 10-28.** สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2558, จาก <https://www.kasikornresearch.com>.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2540). **ทฤษฎีสังคมวิทยาเนื้อหาและแนวทางการใช้ประโยชน์เบื้องต้น.** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. (2553). **ข้อมูลการเรียนรู้ต่อและไม่เรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2553.** สืบค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.cme2.go.th/>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.** กรุงเทพฯ: สกยบ.กส.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **นโยบายการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2550-2551.** สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2558, จาก <http://www.pkw.ac.th/old/turakan/planobec51.pdf>.
- สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **นโยบายการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2552-2555).** สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2558, จาก http://www.secondary.obec.go.th/obec_scd/download/plan2552-2555.pdf.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา.** (พิมพ์ครั้งที่ 4 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริชา เชื้อวงศ์. (2552). **ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสหวิทยาหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1.** วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.